Ти дивишся. А я вже — як на трапі.
І слів нема. І туга через край.
Життя іде по "Гаусовій шляпі":
отак от — "здрастуй", а отак — "прощай".

Прощай, прощай, чужа мені людино!
Ще не було ріднішого, як ти.
Оце і є той випадок єдиний,
коли найбільша мужність — утекти.